

terra lliure

Portantveu de la Unió de Rabassaires i altres conreadors del camp

PREU: 25 CENTIMS

BARCELONA, 19 DE JULIOL DEL 1937

NUM. 7

INICIAL Ara més que mai és La guerra

necessària la Unió de Rabassaires

La Unió de Rabassaires, amb una visió totalitària i generosa dels problemes agrícoles, va dedicar tot el seu esforç a dotar cada poble català d'un Sindicat Agrícola que sigués l'instrument econòmic de tots els agricultors. Mentre totes les organitzacions i partits miraven d'aprofitar-se de les circumstàncies per a engruixir llurs rengles i quan gairebé tots els Sindicats Agrícoles de Catalunya passaven o anaven a afiliar-se a la Unió de Rabassaires, la nostra organització deixava de banda tot partidisme i proselitisme i posava tota la seva força moral i material a crear els Sindicats Agrícoles Cooperatius. I perquè poguessin estar al servei de tots els agricultors, sense excepció, els convertia en organismes exclusivament econòmics exempts de tendències polítiques i sindicals.

Durant aquesta etapa la Unió de Rabassaires va deixar gairebé tota activitat que no fos la de donar vida a aquests Sindicats que no volia per a ella, sinó per a tots els cultivadors de la terra.

Avui, que la seva obra està en marxa, la U. R. C. torna sobre si mateixa, va a reorganitzar-se i, tal com ja ha afirmat, vol tornar a ésser l'organització sindical de sempre, l'organització dels conreadors catalans més conscients i constructius. Sap que si no ho feia així la seva obra podria ésser compromesa pels arribistes, grimpadors, malfeiners i enemics encoberts.

Passat el període de tasca totalitària i desinteressada, sap que la millor manera d'assegurar-la és reforçant, depurant i organitzant les seves fileres completament a part dels Sindicats Agrícoles.

Per això, avui, la Unió de Rabassaires, propugna que es compleixi estrictament i escrupolosament el Decret de Sindicació Obligatoria i que en cada Municipi hi hagi un sol Sindicat Agrícola que es regeixi per la Llei de Bases de la Cooperació, a través del qual tot conreador de la localitat respectiva realitzi la venda i, en el seu cas, la transformació dels seus productes agrícoles i ramaders, la compra dels gèneres que necessita per a les seves necessitats professionals, l'assegurança contra els diversos riscos que amenacen el seu treball i els seus béns, i l'obtenció del crèdit necessari per a la marxa de la seva explotació agrícola.

I, a més, creu necessari que a cada Municipi, i totalment a part del Sindicat Agrícola, hi hagi una secció local de la «Unió de Rabassaires i altres Conreadors del camp de Catalunya», on voluntàriament i sincerament figurin els conreadors que acceptin i acatin sense reserves l'estructura, el programa, l'orientació, la tàctica i la disciplina d'aquesta Agrupació professional.

**Aquest número
ha passat per la
censura**

Podem afirmar que ens trobem en ple període de retrobament de la Unió de Rabassaires.

Els fills pròdigs que ha pogut tenir, ja han tornat amb escreix al cap de ben poc temps. Aquells qui van deixar-se suggestionar i enganyar pels extremismes folls, demagògics i exòtics; aquells qui van deixar-se arrossegar pels rampells de la moda; aquells qui es van deixar impressionar per aquella munió d'estris bèl·lics que van passejar-se uns mesos impudicament i impunement per Catalunya; aquells qui van intimidar-se davant les amenaces i els fets lamentables prou coneguts, tots ells han tornat a la casa pairal i han girat els ulls plens d'esperança envers l'actuació constant d'ahir, d'avui i de demà de la Unió de Rabassaires, que va realitzant el seu treball en pro de la pagesia sense estridències ni claudicacions, sense enfilades aparatoses ni caigudes verticals.

Per altra banda tenim que si és cert que la creació dels Sindicats Agrícoles, en virtut del Decret de sindicació obligatòria, va portar unes certes vacil·lacions referent al veritable lloc que corresponia a la Unió de Rabassaires, afortunadament cada dia es van aclarint, rectificant i superant aquells moments de dubte, d'indecisió i de confusió, i cada dia que passa es veu més clarament el lloc que ha d'ocupar la U. R. C. i quina és la missió que encara ha d'acomplir, que no és pas menys important que la que ja ha portat a cap.

Si de primer moment alguns cregueren que els Sindicats Agrícoles feien innecessària la U. R. C., prompte l'experiència els ha fet sortir del seu error i han hagut de fer-se càrrec de la necessitat que a cada localitat, a més del Sindicat Agrícola, hi hagi la Unió de Rabassaires.

A la Unió de Rabassaires, ara més que mai, li pertoca ésser l'organització dirigent del camp català. Ara més que mai no pot renunciar a ésser l'avantguarda dels treballadors de la terra i van equivocats els qui creuen que, tota vegada que els camperols ja no s'han de defensar de les rendes abusives dels antics propietaris, ja no tenen necessitat de la seva prestigiosa i autèntica organització.

No volem entrar en la qüestió, sempre relliscosa i enutjosa, que si abans els pagesos havien de defensar-se d'uns propietaris estiracordetes, avui també els cal defensar-se d'altres espoliacions que perquè tinguin un nom brillant i del dia no per això són menys condemnables i execrables. En tenim prou considerant que si l'enorme responsabilitat d'estructurar i organitzar el treball i l'economia agrícola ha caigut sobre els mateixos camperols, els és ara com mai imprescindible una organització veritablement seva i amb l'autoritat i la preparació suficient per a guiar-los i emmenar-los a bon fi.

I aquesta funció rectora i directora no es pot deixar exclusivament als Sindicats Agrícoles als quals han de formar part tots els qui conreen terra, tinguin les idees que tinguin i siguin les que siguin les condicions en què la treballen. Si la Unió de Rabassaires desapareixia, podria donar-se ben bé el cas que, per la deixadesa dels uns i per les hàbils maniobres dels altres, la direcció dels Sindicats Agrícoles podria anar a parar a mans dels nous vinguts, dels aprofitadors i oportunistes, dels vividors i especuladors de sempre i fins dels enemics de la causa antifeixista.

La Unió de Rabassaires, doncs, no pot deixar caure damunt seu la responsabilitat que contreuria deixant el pas lliure a gents avantatgistes que no són precisament una garantia per a la massa camperola. En els moments greus, transcendents i culminants que vivim, desaparèixer seria una deserció que no diria amb la història de la U. R. C. Deserció que tot seguit aprofitarien els enemics dels pagesos i els manefles i manifesters tothora a l'aguait i amatents.

Ara més que mai cal que a cada poble els lluitadors de sempre, junt amb els elements més sans de la localitat, s'agrupin o reforcin llurs rengleres i creïn una Unió de Rabassaires forta i disciplinada que, avui com ahir, sigui el nord i la guia de la pagesia a la vegada que la seva més ferma garantia.

La xarxa dels Sindicats Agrícoles és un cos gegantí amb uns braços capaços de fer grans coses i unes cames que poden anar molt lluny. Però res seria aquest cos superb sense un cap intel·ligent i expert que el dirigís i li fes donar el degut rendiment. I aquest cap ha d'ésser la Unió de Rabassaires. Aquell poble que no tingui U. R. C. tindrà una organització agrícola truncada, decapitada.

Per això, ara més que mai, cal que a cada localitat, a més del Sindicat Agrícola, es creï o es delimiti, es mantingui i s'incrementi la Unió de Rabassaires. Es del tot imprescindible aquesta organització sempre vigilant i sempre a punt d'orientar i defensar els autèntics treballadors del camp amb encert, eficiència i, sobretot, amb constància.

Es del tot necessària, al camp, una avantguarda formada pels conreadors més conscients, més actius, més valerosos i més abnegats.

Fins ara Catalunya no ha viscut prou intensament la guerra i això que hauria d'ésser la seva única preocupació i la seva obsessió. El feixisme nacional i internacional ens ha abocat a una guerra llarga, ferotge, salvatge i destructora com no en registra cap la Història. Estem en guerra contra els exèrcits de Franco, Hitler i Mussolini, i lluitem contra alemanys, italians, moros i legionaris de totes menes. Ho sabem prou bé. Ho sabem, però no ho sembla.

L'home és un animal de costums i s'acostuma fins als espetecs de la metralla. Ni els bombardeigs que han hagut de sofrir molts pobles de Catalunya, no ha somogut com era d'esperar els catalans. Ni la pèrdua de Màlaga i Bilbao ha creat aquell ambient de guerra i de les hores perilloses i decisives. No ens servirà d'avis la dissort del poble germà d'Euscadi? Esperarem que la desgràcia plani dintre casa nostra, per a vibrar com es requereix en aquesta guerra d'independència?

Cert que aquesta guerra no l'hem promoguda ni l'hem volguda nosaltres, però no la podem defugir, ni la defugirem aclucant els ulls o fent l'indiferent, sinó que com més ens decidim fermament a fer-la amb totes les seves conseqüències, més aviat la guanyarem, que és l'única manera d'acabar-la.

Hem de fer-nos, doncs, el càrrec que cada dia haurem de sentir amb més intensitat la guerra. Moltes llars ja la senten. Es van incorporant les lleves a l'Exèrcit Regular i algunes famílies es veuen privades d'uns braços que treballaven i feien produir una terra que era llur únic mitjà de vida. Es una obligació de tots els que encara no han estat cridats a l'Exèrcit, substituir aquests homes i fer que llurs terres no es ressentin de llur absència. Es un deure envers els nostres companys que lluiten al front i és un deure envers Catalunya, que si té necessitat d'un Exèrcit potent també té necessitat de bones collites. Perquè, les guerres, tant com per les bales es perden per la gana.

La Unió de Rabassaires entén que ha de donar, com sempre, l'exemple i llença aquesta consigna: Que cada braç que deixi l'eina de treball per agafar el fusell, sigui substituït immediatament. Cal distribuir-se la tasca, i amb una estona de treball de cadascú o amb l'empenta de tots plegats es pot obtenir que no quedi ni un pam de terra sense ésser atesa degudament. No com a cosa forçada, sinó com a cosa espontània. No com un deure carregós, sinó com un veritable plaer d'ajudar el company que arma al braç dona la seva vida per nosaltres. No com un favor que els fem, sinó com una petita compensació del gran sacrifici que ells fan per nosaltres. Penseu que el nostre sacrifici no representa gairebé res comparat amb el que fan els companys del front.

Els camperols mai no hem planyut les hores de treball, menys les regatejarem ara per a una guerra en la qual ens hi va tot i que ens és imprescindible guanyar.

Aquesta és la consigna que han de recollir tots els afiliats de la U. R. C.: Que no es noti al camp la manca dels braços que han marxat a les trinxeres a disparar contra el feixisme criminal. A treballar tota la terra que deixen els combatents. Amb abnegació, amb la més bona voluntat i com si es treballés la terra pròpia. Que no hi hagi diferència entre les terres dels qui s'han quedat i les dels qui han marxat al front, i si diferència hi ha que sigui a favor de les d'aquests. Atendre-les de qualsevol manera i solament per a tancar les apariències seria indigne de nosaltres i de les hores heroiques i de prova que vivim.

Que si nosaltres un dia no molt llunyà ens sentim orgullosos dels nostres combatents, aquests també es puguin sentir satisfets dels que han quedat a la rera-guarda.

Diverses disposicions de la Conselleria d'Agricultura

(Ve de 7.ª plana)

per causes alienes a llur voluntat, se'ls podrà considerar incursos en negligència administrativa, de la qual se'n farà responsable, també, al Secretari.

Barcelona, 12 de juliol del 1937.

El Conseller d'Agricultura,
JOSEP CALVET I MORA

DECRET

L'endemà d'haver esclatat la sedició militar i un cop el poble aixecat en armes l'hagué cegut a Catalunya, les organitzacions obreres del camp, dictant elles mateixes la sanció que calia aplicar a tots aquells que havien participat d'una manera directa o indirecta al criminal alçament, s'apressaren a apropiarse les finques rústiques que pertanyien a aquells elements, per a convertir-les d'instruments d'exploació secular que havien estat, en una penya autèntica de l'alliberament de la classe camperola catalana que s'iniciava aleshores.

La Conselleria d'Agricultura, aprestant-se a reconèixer aquest fet, i tractant de coordinar les accions isolades de les organitzacions locals, establí, per Ordre del 10 d'agost proppassat, la seva intervenció en aquelles finques i per les Ordres dels dies 29 d'agost i 10 de setembre dictà les normes provisionals que s'havien de seguir quant a llur explotació, evitant d'aquesta manera que finques que reunien condicions per a ésser treballades col·lectivament fossin parcel·lades o que, al contrari s'obligués a famílies de conreadors establertes en les terres apropiades durant generacions, a abandonar-les sota el pretext d'una col·lectivització portada a ultrança.

Es hora ja de fixar definitivament la situació d'aquestes finques i determinar llur aplicació, sobretot quan aquesta ha d'ésser necessàriament la mesura prèvia a les restants disposicions que, en matèria de política social agrària té en preparació el Govern de la Generalitat de Catalunya. El Decret n.º 10 del 9 de gener d'enguany que crea la Comissió de Responsabilitats estableix, certament, un procediment per a determinar les responsabilitats dels pressumptes complicats en la sedició feixista i per a fer les declaracions que corresponguin sobre apropiacions definitives i embargaments preventius i apropiacions provisionals. És evident, però, que en l'ordre agrari aquesta política d'apropriacions té un abast més considerable que en cap altre sector i reclama una solució més urgent. Això obliga a preveure la creació d'un organisme auxiliar de la Comissió de Responsabilitats, compost per representants de les organitzacions sindicals agràries catalanes, circumstància que el posarà en condicions d'apreciar tots els elements que concorrin en cada cas i puguin facilitar la tasca de la referida Comissió de Responsabilitats que és el que, en definitiva, ha de dictar la resolució d'apropiació.

Són diverses les raons—entre altres la conveniència de sotmetre totes les finques rústiques objecte d'apropiació a una política social unificada i la d'establir la necessària coordinació amb el criteri sustentat pel Govern de la República en el seu Decret del 7 d'octubre del 1936—que aconsellen que l'apropiació de les finques rústiques dels elements considerats facciosos es faci directament a favor de la Generalitat de Catalunya, per tal que aquesta les cedeixi als conreadors o treballadors agrícoles que les conreaven al moment d'esclatar la sedició, en unes condicions que, necessàriament, han de tenir per base el respecte als drets adquirits per aquells i a llur llibertat a adoptar les formes d'exploació que desitgin i que millor s'adiguin a les condicions tècniques de la finca apropiada.

Per aquestes raons, a proposta del Conseller d'Agricultura i d'acord amb el Consell,

Decreto:

Art. 1.ª Son apropiades per la Generalitat de Catalunya, sense dret a indemnització de cap classe, totes les finques rústiques enclavades en el territori català pertanyents a les persones naturals i a llurs cònjuges i a les jurídiques que hagin participat directament o indirectament en el moviment sediciós contra el Govern de la República.

Art. 2.ª Per finques rústiques s'entendran les terres de conreu junt amb les edificacions i instal·lacions anexas, els boscos i les pastures. Queden compresos en l'apropiació, els béns mobles que es trobaven en

les dites finques el moment d'esclatar la sedició: productes agrícoles, matèries anticiptogàmiques i insecticides, adobs, llavors, farratges eines, maquinària, vehicles, cavalleries i bestiar de tota mena, i també el diner i els comptes corrents bancaris i d'estalvi dels propietaris en la part que pugui considerar-se afecta a l'exploació de la finca.

Art. 3.ª El Consell d'Agricultura creat per Decret del 16 de juny, d'enguany, nomenarà del seu si una Comissió que actuarà en qualitat de ponència de la Comissió de Responsabilitats creada per Decret de la Presidència del 9 de gener. Aquesta ponència serà l'encarregada de proposar a la Comissió de Responsabilitats, prèvia la incoació de l'oportú expedient, les finques que han d'ésser objecte d'apropiació. A tal efecte, passaran immediatament a la ponència totes les actes d'apropriacions provisionals de finques rústiques que obrin actualment a poder del Departament d'Agricultura en compliment d'allò que fou disposat per l'Ordre-circular de la Conselleria del 17 d'agost del 1936. La ponència obrirà un període complementari de presentació de noves propostes d'apropiació al qual únicament podran concórrer les organitzacions polítiques i sindicals.

La ponència estarà composta per un representant de cada una de les organitzacions sindicals que integren el Consell d'Agricultura, un funcionari del Departament d'Agricultura, que actuarà de Secretari, i per un Delegat del Conseller d'Agricultura, que presidirà.

Art. 4.ª La ponència trametrà els expedients incoats junt amb la proposta pertinent, a la Comissió de Responsabilitats, la qual, dintre el termini improrrogable dels vuit dies següent a llur recepció, haurà de decidir sobre l'apropiació o no aplicació del present Decret. La Comissió de Responsabilitats haurà de pronunciar-se necessàriament sobre tots els expedients que li trameti la ponència.

Quan es comprovi la impropedència o manca de fonament d'alguna apropiació provisional anteriorment afectuada, s'haurà d'acordar el retorn de la finca al seu antic posseïdor, en l'ésser i estat en què es trobava en el moment que fou realitzada l'apropiació.

L'acord de retorn d'una finca, donarà dret al seu antic posseïdor a demanar a la Caixa de Reparacions i Auxilis de la Generalitat una reparació pels danys que hagi pogut experimentar la seva finca durant el temps que hagi estat subjecta a l'apropiació provisional.

Art. 5.ª Les finques rústiques i béns accessoris apropiats, segons decisió de la Comissió de Responsabilitats, seran cedits per la Generalitat de Catalunya en la següent forma i condicions:

a) Les terres de conreu menades a contracte, fos quina fos llur naturalesa, seran cedides per a llur explotació als conreadors que les ocupaven el moment d'esclatar la sedició.

b) Les terres de conreu menades directament pel seu propietari sense treballadors assalariats fixos, seran cedides, junt amb els béns anexas que en elles s'hi trobaven, excepció feta dels productes agrícoles als seus actuals ocupants, sempre que aquesta ocupació hagi estat decidida o avalada per algun orgnizació sindical o política.

Si encara no han estat ocupades o llurs ocupants no compten amb el dit aval, passaran a disposició de la Junta municipal agrària de la localitat respectiva. Igualment es procedirà amb les terres ermes aptes per al conreu, abandonades per llurs propietaris.

c) Les terres de conreu administrades directament per llurs propietaris o per mitjà d'apoderats, a base de treballadors assalariats fixos, seran cedides a aquests mateixos treballadors, els quals podran constituir-se en col·lectivitat de la finca o bé podran optar per la parcel·lació individual de la terra en proporció a la capacitat de treball de llurs respectives famílies, parcel·lació que s'haurà de realitzar sota el control de la Junta municipal agrària de la localitat. Hauran d'ésser necessàriament objecte d'exploació col·lectiva les finques que a judici del Consell d'Agricultura presentin una unitat tècnica i administrativa, la destrucció de la qual seria de palesos resultats anti-econòmics.

d) Les edificacions i instal·lacions, els adobs, les matèries anticiptogàmiques i insecticides, les llavors, els farratges, els vehicles, les cavalleries i el bestiar afectes a l'exploació de les finques previstes en l'apartat anterior, seran cedides a la col·lectivitat de treball agrícola, si els treballadors beneficiaris han optat per l'exploació col·lectiva de la finca, i a la Junta municipal agrària si han optat per la seva parcel·lació. En aquest darrer cas, la Junta procedirà a la destinació o distribució dels béns apropiats entre els be-

neficiaris, proporcionalment a la terra que els ha correspost.

e) La maquinària agrícola i les instal·lacions industrials i comercials de caràcter agrícola d'un capacitat superior a la producció de les finques apropiades, passaran al Sindicat agrícola en profit de la totalitat dels conreadors del poble.

f) Els productes agrícoles que es trobaven, al moment d'esclatar la sedició, a les finques previstes als apartats a, b i c seran cedits a la caixa de crèdit del Sindicat agrícola local, en concepte d'aportació al se fons social. Si els productes procedissin d'una finca que ha estat presa en explotació per una col·lectivitat de treball, la caixa de crèdit del Sindicat obrirà al seu favor un compte de crèdit per la totalitat del seu import, per tal que amb ell la col·lectivitat pugui atendre les seves necessitats de desenvolupament. La Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu de la Generalitat de Catalunya, pignorarà a les caixes de crèdit locals, per un 60 per 100 del seu valor segons la mitjana de cotitzacions dels cinc darrers anys, els productes agrícoles apropiats que passin al seu favor en virtut de l'aplicació del present Decret.

g) El diner i la part dels comptes corrents bancaris i d'estalvi dels propietaris, afectats a l'exploació de les finques apropiades, passaran a la Caixa de Reparacions i Auxilis de la Generalitat de Catalunya, de conformitat amb allò que preveu i disposa el Decret de creació d'aquest organisme de data 9 de gener de l'any en curs.

L'aplicació dels boscos i pastures apropiats serà objecte d'un Decret especial.

Art. 6.ª Els familiars no considerats facciosos de les persones naturals que hagin estat declarats incursos en l'aplicació del present Decret, que en el moment d'esclatar la sedició estaven regularment ocupats en l'exploació de les terres de conreu previstes als apartats b i c de l'art. 5.ª tindran dret preferent a continuar treballant en elles i gaudiran dels restants drets que aquest Decret atorga als beneficiaris de les terres apropiades.

Art. 7.ª Els beneficiaris del present Decret hauran d'adreçar al Consell d'Agricultura, dintre els deu dies següents a la publicació dels acords d'apropiació de la Comissió de Responsabilitats una instància, redactada segons el model que oportunament es publicarà, en el qual es farà constar el dret dels beneficiaris sobre l'ús de la finca i s'exposarà el sistema de treball que en ella es pretén seguir. Comprovats els extrems de la instància, el Consell d'Agricultura acordarà la cessió, la qual constarà en una acta que s'estendrà per triplicat, un exemplar de la qual passarà al beneficiari, un segon als protocols del Consell i un tercer al Registre de la Propietat, per a la inscripció de la finca a favor del Patrimoni de la Generalitat i la seva cessió al beneficiari o beneficiaris.

Art. 8.ª Les cessions s'entendran fetes en usdefruit a perpetuïtat i només podran ésser revocades pel mal ús dels béns objectes de la cessió o l'incompliment de les obligacions imposades per la Generalitat de Catalunya.

Sense l'autorització expressa del Conseller d'Agricultura, els béns cedits, a excepció del mobiliari viu, no podran ésser objecte d'embargament ni de traspàs entre vius ni les terres no podran ésser destinades a altres conreus que els que tenien al moment de realitzar-se la cessió. Oportunament el Govern de la Generalitat fixarà el procediment a seguir per a les transmissions de l'usdefruit en cas de mort del primer beneficiari.

Art. 9.ª En tant que el Govern de la Generalitat de Catalunya no fixi el cànon que haurà de percebre dels beneficiaris de les terres cedides, aquests vindran obligats al pagament dels impostos i taxes que les gravaven al moment de fer-se efectiva l'apropiació.

Art. 10. Mentre el Consell d'Agricultura no hagi decidit sobre la cessió definitiva de les finques apropiades, subsistirà en elles la intervenció del Departament d'Agricultura disposada pel Decret del dia 10 d'agost del 1936. En el moment de fer-se efectiva la cessió els Alcaldes vindran obligats a justificar davant el Conseller d'Agricultura llur gestió com a delegats del Departament en les esmentades finques.

Art. 11. El Conseller d'Agricultura quedarà autoritzat per a dictar per Ordre les disposicions necessàries per a l'aplicació del present Decret.

Barcelona, 14 de juliol del 1937.

LLUIS COMPANYS

El Conseller d'Agricultura,
JOSEP CALVET I MORA

La col·lectivització del mercat del Born

(Ve de 8.ª plana)

col·lectivitzadora i «revolucionària» dels ex-assentadors.

Altrament, els propis col·lectivitzadors han publicat diversos «reportatges» a «La Noche» i a «Solidaridad Obrera», en els quals s'ha pretès iniciar una campanya encaminada a fer creure al públic que els productes de la terra s'havien encarat per culpa dels Sindicats Agrícoles i de les Federacions de Sindicats. Fins i tot, un tal Elies Portillo, adepte segurament del professor Capo, escriu a «La Noche» que els alls van cars perquè la Federació de Sindicats de Catalunya, els ha gravat un cent per cent, i per justificar la seva afirmació es queixa que un forc val dues pessetes. En altres èpoques n'ha valgut cinc, però aquesta no és la qüestió. Abans del 19 de juliol, els alls eren comprats a Vilafranca i a Banyoles pels corredors, aquests els portaven als comerciants a l'engròs i aquests als detallistes. Entre tots bé hi devien guanyar més del ral per quilo que el tal Portillo diu que carrega la Federació. Per tant, no hi ha res excessiu. L'única cosa excessiva és que els que tenen col·lectivitzada, la venda de fruites i verdures al Mercat Central no siguin els pagesos, que són els únics que hi tenen dret. Perquè si els Sindicats Agrícoles carreguen el que sigui sobre els productes agrícoles, ningú no n'ha de fer res, puix que els esmentats Sindicats són integrats pels propis pagesos i aquests poden fer i han de fer el que tinguin convenient per enfortir llurs organitzacions. Per molt que facin encara no faran tant com els Sindicats d'Indústria de determinada organització que en un moment donat vijn fer ingressar a llurs caixes quantitats importants de cases col·lectivitzades i que apliquen els preus que els sembla sense tenir consideració ni respecte per al públic (barbers, gastronòmics, ferrocarrils, taxis, etc., etc.).

Concretament, pel que afecta al Mercat del Born, que es desenganyin els col·lectivitzadors. Per bé que ho fessin, i no li ho fan, els pagesos no hi podrien estar conformes perquè tenim amor propi i dignitat de classe (classe tan revolucionària almenys com la d'ells). I no necessitem tutors de cap mena per a la venda i la distribució dels productes de la terra.

COMARCALS

Creiem que un portantveu d'una organització com la nostra no pot deixar de tenir aquesta secció on es recullen els problemes peculiars de cada localitat, moltes vegades de gran valor simptomàtic i sovint causes de fenòmens d'ordre general que no tenen explicació per a aquell qui desconeix la vida interior de cada poble. Esperem, doncs, que les Delegacions locals de la Unió de Rabassaires acolliran amb entusiasme aquesta secció i li donaran vida i interès trametent-nos notes substancioses, concises, breus, i que s'ajustin el més possible a la realitat.

FERRAN DEL PENEDES

En establir-se a la nostra barriada la col·lectivitat de pagesos, un grup de companys nostres hi van ingressar com a treballadors, després d'haver-se'ls garantit una determinada quantitat de jornals setmanals a un preu estipulat i estant tots a les resultes dels beneficis a repartir després de magatzemada la collita. Durant unes setmanes, els dirigents de la col·lectivitat compliren l'estipulat i repartiren el treball entre tots els companys de la barriada, d'acord amb el que preceptua l'acta de col·lectivització estesa el dia 21 d'octubre del 1936. Però després d'algunes setmanes, sense ni assabentar-se'n l'Ajuntament, tota vegada que segons l'article tercer de l'acta de constitució s'havien posat sota el control de l'Ajuntament, deixaren en absolut de donar feina als nostres companys de dintre de la col·lectivitat, trencant obertament el contracte establert i deixant uns homes sense el treball que de dret els pertoca, a la vegada que exclosos del benefici de les collites.

Ha arribat a tal punt la falta de serietat en tots els compromisos contrets que, faltant també a l'article primer de l'acta de col·lectivització, donen treball a persones forasteres al nostre Municipi sense tenir en compte els parats que hi ha dintre la barriada de Ferran i, no cal dir-ho, dintre el terme municipal d'Olerdola.

M. F.

Constatacions

LA CIUTAT I EL CAMP

Es evident que el camp no s'ha pogut escapar de sofrir les conseqüències del gran tripijoc que durant els darrers mesos ha remogut la ciutat. Com és molt natural, el camp no ha pogut esquivar del tot els esquitxos del trasbals promogut a l'immens safareig de la ciutat.

Els usos i abusos de les ciutats i les viles van saltar cap a fora i s'escamparen camps a través. Fins i tot es diria que un cop saquejada i ben munyida la ciutat, els exèrcits d'incontrolats i —el que és pitjor— d'incontrolables, van tirar-se sobre la riquesa agrícola per a rebentar-se la alegria i «revolucionàriament».

Amb tot, sigui pel que sigui, el camp ha donat, en aquestes hores tràgiques i turbulents, proves de més sensatesa i esperit constructiu que no pas la ciutat. Sort n'hem tingut! Penseu què seria de l'antifeixisme espanyol si, al camp, li hagués agafat amb la mateixa força l'atac de pillatge i de bandidatge, de confusió i de gangsterisme, d'inconsistència i d'inconsistència, de desorientació i de desorganització, de verbalisme i de mandra, que la ciutat ha patit durant onze mesos, amb el nom pompós de revolucionarisme!

La ciutat, en comptes de donar llum al camp, per ara li ha donat fum, boira, núvols i fins pedregada seca. Espanta i esgarrafa veure la quantitat de fum i de boira que hi ha dintre el cap de molts proletaris que —diuen— són els que han de portar el timó. Sort hem tingut a Catalunya de tenir una pagesia socialment avançada, laboriosa, constructiva i poc carregada de fàl·lornies. Els camperols tenen llurs defectes, però llurs virtuts ara ens fan una gran falta a la ciutat. El pagès és positivista, amic de les coses concretes, tangibles. Es home de comptes clars, que estima el guany segur i les coses pròximes i conegudes.

No negaré que de la ciutat hagi de sortir la veritable idea redemptora, però el camp serà el que mantindrà la ciutat lligada a la realitat i privarà que es perdi amb idealismes estèrils. La ciutat és femenina, voluble, xerraire i amb el cap ple de pardalets, de somnis i de novel·les. Es del darrer que li parla i es lliura al primer que passa. El camp és masculí, ferreny, sorrut i esquerp. El pagès està aferat a la terra ferma que fa produir, no amb paraules, ni discursos, ni comitès; no amb idees confuses i fórmules màgiques i demagògiques, sinó corbat sobre la terra dura, de sol a sol, i amb un treball intens i constant. Sap el que costa crear i fer créixer les coses. Sap que la barrocra, la imprevisió, la improvisació i la incapacitat malmeten les collites. Sap que sense treballar de valent, la terra no produeix, i ell ni els seus no poden menjar.

La ciutat que en les hores actuals ha de passar per la vergonya de no voler treballar ni amb un ritme semblant al d'abans del 19 de juliol, que sap cobrar gras sense produir gens, que li agrada embrollar la troca de les coses més clares i categòriques, té molt a aprendre del camp. I el camp ha de treure's les tares i la carronya que hagi arreu de la ciutat.

El pagès, ja ho he dit, té els seus defectes i un, potser, sigui que sovint l'arbre no li deixa veure el bosc.

Però els treballadors de la ciutat tenen un vici mil vegades més pernicios i funest, i és que la vaguetat del demà no els deixa veure la realitat de l'avui, els seus somnis del futur els converteixen en somnàmbuls i el sentit d'abstracció els priva de fer-se ben bé càrrec de les coses concretes i imprescindibles del cada dia. O sigui, que el bosc no els deixa veure l'arbre.

RODOLF LLORENC

LES ELECCIONS DEL DIA 25

No haurà passat desapercibuda als afiliats de la Unió de Rabassaires, la transcendència que té la renovació dels Consells directius dels Sindicats Agrícoles que ha de portar-se a terme el diumenge, dia 25 del corrent, segons Decret de la Conselleria d'Agricultura publicat al Diari Oficial del 10 de juliol passat.

Tots coneixem la importància decisiva —importància que encara cada dia anirà en augment— que tenen els Sindicats Agrícoles per a la vida econòmica de Catalunya i d'una manera especialíssima per a la nostra pagesia.

Per tant, la Unió de Rabassaires que, per estar composta d'autèntics treballadors de la terra, pel seu nombre crescutíssim d'afiliats i per la seva història, té la responsabilitat de la bona marxa del camp català, no pot deixar de prendre la part més activa i més directa en les eleccions de les Junes o Consells dels Sindicats Agrícoles.

Es necessari, doncs, que tots els afiliats de la Unió de Rabassaires posin, tot seguit, el més gran interès i la màxima activitat perquè les esmentades eleccions tinguin els resultats satisfactoris que ens és lícit esperar.

La gent de dreta no pot intervenir de cap manera en les eleccions per a la renovació de les Junes dels Sindicats Agrícoles. Tots ens coneixem bé prou. Als reaccionaris d'ahir i avui extremistes rabiosos, no els valdrà el fet d'exhibir carnets sindicals ni el presumir de pertànyer a partits anti-feixistes.

I que es tingui ben entès que els homes que, a més de conrear algun tros de terra, tenen altres activitats comercials i industrials, han de deixar pas lliure, en la direcció dels Sindicats Agrícoles, als camperols que viuen exclusivament de llur treball en el camp.

INFORMACIO

NOMENAMENTS

En les darreres reunions del Consell Central va acordar-se designar com a representants de la Unió de Rabassaires al Consell d'Agricultura, els companys: César Borràs i Vilarrúbia. Albert Pujolar i València. Cristófor Rebull i Capdevila. Per a formar part del Comitè Pro Defensa Passiva, César Borràs Vilarrúbia. I per a constituir la nova Junta de Seguretat Interior, Cristófor Rebull i Capdevila.

REQUISITA DE BESTIAR

Temps enrera la Conselleria de Defensa requísit bestiar cavallí a diverses comarques. Aquestes requises no foren indemnitzades de moment, sinó que fou lliurat un rebut per cada cap de bestiar. Ara existeix una probabilitat de cobrar. Els que es troben en l'esmentat cas poden donar els susdits rebuts als respectius Sindicats, perquè la Federació de Sindicats Agrícoles faci els tràmits convenients.

LA CARTA DE TREBALL

Està disposat que el certificat de treball dels camperols ha d'ésser extès per l'Ajuntament de la localitat respectiva.

TRIBUTS

Alguns Ajuntaments i alguns «Comitès» que diuen que s'han incautat de «tots» els béns i terres dels antics burgesos, exigeixen que se'ls lliuri les parts de fruit que abans els pagesos havien de lliurar als propietaris. No cal dir que s'han de negar rotundament a pagar res que no estigui ordenat pel Govern de la Generalitat i encara més a pagar res a aquests Ajuntaments i Comitès que es creuen molt «revolucionaris» perquè fan exactament el mateix que feien els antics propietaris de mala memòria.

DESMENTIMENT

Jaume Miravittles, Comissari de Propaganda per més senyes, ha afirmat que la Unió de Rabassaires va a remolc dels socialistes.

Alguns personatges esquerristes s'havien fet la il·lusió que la Unió de Rabassaires era un anèndix de l'Esquerra. Com que

han anat veient que la U. R. C no és l'apèndix de ningú, ara ens surten amb aquesta. I per a provar-ho, l'autor de «Ha trait Macià?», diu que dintre el Casal «Carles Marx», de Barcelona, es celebrà un Congrés de la Unió de Rabassaires, la qual cosa tothom sap que no és veritat. Tothom, menys el Miravittles, Comissari no menys que de Propaganda!

ALTES I BAIXES

En les darreres reunions celebrades pel Consell Central, s'acordà aprovar les sol·licituds d'ingrés de les següents seccions locals de la Unió de Rabassaires:

Agramunt (Urgell).
Els Alamús (Segrià).
Albatàrrec (Segrià).
Albesa (La Noguera).
Alcoletge (Segrià).
Alfarràs (La Noguera).
Almenar (Segrià).
Archs (Lleida).
L'Armentera (Alt Empordà).
Balaguer (La Noguera).
Belianes (Urgell).
Belcaire d'Urgell (La Noguera).
Bell-lloc d'Urgell (Segrià).
Borges Blanques (Les Garrigues).
Calella (Maresme).
Calonge de les Gavarres (Baix Empordà).
Camarasa (La Noguera).
Campllong (Gironès).
Castellnou de Seana (Urgell).
Corbins (Segrià).
Corçà (Baix Empordà).
El Far d'Empordà (Alt Empordà).
Farners de la Selva (La Selva).
Florejacs (Segarra).
Gomés (Segrià).
Juneda (Les Garrigues).
Llardecans (Segrià).
Llogaia d'Algama (Alt Empordà).
Maials (Segrià).
Montoliu de Lleida (Segrià).
Olèstria (Segrià).
Osormort (Osona).
Peratallada (Baix Empordà).
La Portella (La Noguera).
Puigvert de Lleida (Segrià).
Reus (Baix Camp).
Rupià (Baix Empordà).
Serós (Segrià).

El Soleràs (Les Garrigues).
Soses (Segrià).
Tàrraga (Urgell).
Tavernoles (Osona).
Tèrmens (La Noguera).
Els Torms (Les Garrigues).
Torregrossa (Les Garrigues).
Torrelameu (La Noguera).
Trempt (Pallars Jussà).
Vallbona de les Monges (Urgell).
Vallvert d'Urgell.
Ventoses (La Noguera).
Vilanova d'Alpicat (Segrià).
Vilanova de Bellpuig (Urgell).
Que representa un total de més de 5.700 nous afiliats.

En canvi, s'acordà expulsar la secció que hi havia a Reus per seguir les directrius i estar al servei d'una altra sindical.

SUBSCRIPCIO OBERTA PER LA UNIO DE RABASSAIRES PER A AJUT A MADRID

Suma anterior ...	32.671'15
Lloret de Mar, Sindicat Agrícola ...	42'—
Puigcerdà, Sindicat Agrícola ...	320'50
Viver i Serrateix, Sindicat Agrícola ...	909'70
Cassà de la Selva, Sindicat Agrícola ...	700'—
Vilafranca del Penedès, Sindicat Agrícola ...	100'—
Sagàs, Sindicat Agrícola ...	370'—
Bellvei, Sindicat Agrícola ...	500'—
Ripollet, Comissió Ignasi Figueres.—Antoni Font ...	65'—
Molins del Llobregat, Sindicat Agrícola ...	365'—
Alella, Unió de Rabassaires ...	200'—
Culera, Unió de Rabassaires ...	80'—
Cabrils, Sindicat Agrícola ...	65'50

Total pessetes. 35.988'85
Cubells, Sindicat Agrícola.—
Ha lliurat: mil quilos d'oli.

NO US EQUIVOQUEU!

Les Oficines Centrals de la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya (F.E.S.A.C.), estan a la Diagonal, 435; Telèfon, 77456.—Barcelona.

Ayuntamiento de Madrid

mes encara no s'hagin constituït. Amb tot, la referida subrogació de facultats, cessarà en el moment que a la localitat respectiva es constitueixi el Sindicat Agrícola, el qual curarà del compliment d'aquesta disposició.

Barcelona, 16 de juny del 1937.
LLUIS COMPANYS
El Conseller de Proveïments,
RAFAEL VIDIELLA
El Conseller d'Agricultura,
JOAQUIM POU

ORDRE

El Decret de l'11 de gener proppassat, determina les normes per les quals s'han de regular els aprofitaments forestals a tot el territori de Catalunya, i estableix el procediment a seguir per a sancionar les infraccions que puguin ésser comeses.

Tenint en compte, però, que la formació dels expedients de denúncia que han de passar als Tribunals Populars, en compliment del que preceptua l'art. 3.º del susdit Decret, resulta moltes vegades laboriosa i que és necessari aturar els fets en el moment de llur iniciació per tal d'evitar que els perjudicis irreparables que la seva continuïtat podria produir a la riquesa forestal catalana.

En ús de les facultats que em confereix l'art. 8.º de la Disposició esmentada,

He resolt:
Totes les denúncies que rebi el Servei Forestal de la Generalitat de Catalunya dels Alcaldes, Corporacions i particulars per infracció del que preceptua l'article 1.º del Decret de l'11 de gener proppassat i totes aquelles altres formulades pel personal del Servei encarregat d'aquesta funció, relatives a fets que puguin constituir un delicte, seran tramessas a la Delegació General d'Ordre Públic de Catalunya, la qual per mitjà dels Agents a les seves ordres curarà de restablir la normalitat en les zones forestals afectades, posant si cal els infractors i les proves a disposició dels Tribunals competents.

Barcelona, 26 de juny del 1937.
El Conseller d'Agricultura,
JOAQUIM POU

ORDRE

L'art. 6.º del Decret d'aquest Departament del dia 16 de l'actual, publicat al «Diari Oficial» número 169 del dia 18 següent, ordena la constitució de Junes Municipals Agràries a cada un dels Municipis de Catalunya i estableix la forma de llur composició.

Molts Ajuntaments, però, han fet conèixer a aquesta Conselleria la no existència a la respectiva localitat, d'algun o de cap de les organitzacions sindicals agràries que han d'integrar les Junes Municipals i s'han produït també casos de refus de formar part dels esmentats organismes, cosa que portaria per conseqüència el que les Junes no estiguessin integrades per un nombre de Vocals suficient per a portar a terme la tasca que han de realitzar.

Per tal que puguin ésser constituïdes les referides Junes arreu de Catalunya i com a aclariment i ampliació del procediment a seguir establert en l'art. 6.º del Decret de la seva creació,

He resolt:
Primer. — En aquelles localitats on no hi hagi legalment constituïdes organitzacions sindicals agràries el dia 18 de l'actual (data de publicació del Decret) o que alguna de les organitzacions refusin formant-ne part, els llocs corresponents seran ocupats per conreadors de la terra, socis del Sindicat Agrícola de la localitat, elegits per aquests, que reunixin les condicions que estableix la norma cinquena de les publicades com a annex al Decret del 16 de juny («Diari Oficial» del 19), en virtut del qual es declaren dissolts els Consells Directius o Junes de tots els Sindicats Agrícoles de Catalunya.

Segon. — En els Municipis en els quals no hi ha organitzacions sindicals agràries legalment constituïdes ni tampoc Sindicats Agrícoles, els llocs que correspondrien a aquelles, seran ocupats per les persones que designi l'Ajuntament legalment constituït. Les persones designades hauran de reunir les condicions establertes als apartats b) i c) de la norma cinquena de l'esmentat Decret del 16 de juny, que dissol els Consells Directius i Junes dels Sindicats Agrícoles.

Tercer. — Els representants designats per l'Ajuntament hauran de cessar automàticament en el moment que quedi constituït el Sindicat Agrícola, el qual procedirà com a primera providència al nomenament dels representants que preveu l'article anterior.

Barcelona, 30 de juny del 1937.
El Conseller d'Agricultura,
JOSEP CALVET I MORA

ORDRE

L'art. 5.º de les disposicions transitòries del Reglament de Sindicació obligatòria dels conreadors de la terra preveu que els Sindicats Agrícoles amb finalitats especials i que compten amb grups de socis situats en localitats diverses són

considerades com a unions sindicals interlocals, i disposa que si llur radi d'acció s'estén sobre diverses comarques, hauran d'integrar-se a la Federació General dels Sindicats Agrícoles Catalans.

Trobat-se en aquest cas el Sindicat Vitícola Comarcal de Martorell, constituït per un conjunt de socis, en nombre aproximat de quatre mil sis-cents, distribuïts en quaranta Municipis de les comarques d'Anoia, (Alt Penedès, Vallès Occidental i Baix Llobregat, cal aplicar-li la norma continguda en aquell article.

En conseqüència, vist l'informe del Cap del Servei de Cooperació Agrícola, He resolt:

Primer. — Els conreadors actualment afiliats al Sindicat Vitícola Comarcal de Martorell hauran d'organitzar-se en subseccions especials de destil·lació i aprofitament de subproductes vinícoles en el si del Sindicat de la respectiva localitat. Al tal efecte, els Presidents dels Sindicats Agrícoles dels Municipis d'Agrera, El Bruc, Begues, Collbató, Castellví de Rosanes, Cervelló, Castellolí, Corbera de Llobregat, Castellbell i el Vilar, Castellbisbal, Castellar del Vallès, Carme, Esparreguera, Gelida, la Pobla de Claramunt, Martorell, Masquefa, Molins de Llobregat, Olesa de Montserrat, Piera, Pierola, el Papiol, Pallejà, Rubí, els Horts de Llobregat, Llorenç d'Hortons, Sant Esteve Sesrovires, Aiguestoses de Llobregat, Sant Sadurn d'Anoia, Pinedes de Llobregat, els Pins del Vallès, Sant Quirze de la Serra, Sentmenat, Codines del Vallès, Torrelles de Llobregat, Terrassa i Lavit, Ustrell, Vallbona d'Anoia, Viladecavalls i Vallirana, hauran de convocar els conreadors de la localitat actualment afiliats a aquell Sindicat per tal de constituir, dintre dels quinze dies següents a la publicació de la present Ordre, la corresponent subsecció, a la qual hauran d'ingressar els restants viticultors del Municipi.

Segon. — Les subseccions locals de destil·lació i d'aprofitament de subproductes vinícoles que en compliment de la present Ordre es constitueixin als Municipis indicats en l'article anterior, s'agruparan, en cada comarca, en una subsecció especial dintre de la Secció prevista en l'apartat b) de l'art. 33 del Reglament d'aplicació del Decret de Sindicació obligatòria dels conreadors de la terra. Constituïda cada subsecció comarcal, hauran de formar part d'ells les restants subseccions locals que existissin a la comarca i les que es creïn en el futur.

Tercer. — Les subseccions comarcals constituïdes d'acord amb l'article anterior, s'agruparan, segons disposa l'article 35 del referit Reglament, en una subsecció central de destil·lació i d'aprofitament de subproductes vinícoles dins de la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya, la qual subsecció es registrarà per uns Estatuts propis.

Aquesta subsecció es farà càrrec dels presents actius i passius del Sindicat Vitícola Comarcal de Martorell. El traspass es formalitzarà en una acta que hauran de signar conjuntament els actuals components del Consell directiu del Sindicat i les persones designades per la subsecció central per a fer-se'n càrrec.

Quart. — La Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya és autoritzada per prendre, amb relació a les seves Federacions comarcals i Sindicats agrícoles, les mesures necessàries per tal d'assegurar el compliment de la present Ordre dintre del termini improrrogable de trenta dies. Dintre dels trenta dies següents a la constitució de la Subsecció central, aquella Federació haurà d'elevat a la Conselleria d'Agricultura un informe sobre l'estat econòmic dels serveis del Sindicat Vitícola Comarcal de Martorell en el moment procedirà a l'aprovació dels Estatuts pels quals la Subsecció s'haurà de regir.

Barcelona, 28 de juny del 1937.
El Conseller d'Agricultura,
JOAQUIM POU

ORDRE

L'article 1.º del Reglament d'aplicació del Decret de sindicació obligatòria dels conreadors de la terra defineix el concepte qualitatiu de conreador, però en el moment de procedir a l'elaboració del cens sindical agrícola previst en l'article 4.º del referit Reglament i tal com disposa l'Ordre del 26 de gener darrer, s'han presentat dubtes sobre l'abast qualitatiu que calia donar a la dita definició perquè és evident que no pot ésser equiparat el conreador professional que té en la seva explotació el principal o únic mitjà de subsistència i que, per tant, té un conjunt de necessitats econòmiques que el Sindicat ha de satisfer, amb l'obra que es dedica a les feines agrícoles com a feina secundària de complement o de reserva.

Per tant, He resolt:

Primer. — Són considerats com a conreadors amb dret a ésser inscrits al cens oficial agrícola i a prendre part amb les restriccions assenyalades en la norma 5.ª del Decret del 16 de juny, publicat al «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya», número 170 del dia 19

següent, a les eleccions fixades per al dia 25 del mes corrent per tal de renovar els organismes directius dels Sindicats Agrícoles, els titulars d'explotacions agrícoles, forestals, ramaderes o piscícoles que tinguin en elles el mitjà de vida bàsic, i exerceixin com a mínim el cinquant per cent del seu treball, no tinguin per altres activitats ingressos superiors als que aquell els proporcionen o que les dites activitats no constitueixin un ofici definit o indústria separada.

Segon. — Així mateix seran considerats conreadors els membres de la secció de treball col·lectiu del Sindicat o de les col·lectivitats de treball agrícola de la localitat que, quant a proporció i condició de llur treball, reuneixin les mateixes condicions existents en l'article anterior.

Tercer. — L'obligació que es fixa a l'Ordre del 23 de juny darrer, publicada al «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» del dia 25 següent, s'entendrà reservada als que reuneixin les condicions fixades en la present Ordre.

Barcelona, 2 de juliol del 1937.
El Conseller d'Agricultura,
JOSEP CALVET I MORA

ORDRE

Traspasades per Decret del 5 de juny d'enguany, del Departament de Proveïments al d'Agricultura, les facultats en matèria de control sobre el subministrament a Catalunya dels productes i matèries d'utilització en l'agricultura i en les indústries ramaderes i forestals, convé fixar la forma com l'acció interventora del Departament d'Agricultura serà portada a cap alhora que la seva extensió i els mitjans de què es valdrà,

Per tant,

He resolt:

Art. 1.º Són intervinguts per aquest Departament la producció, el comerç i el consum a Catalunya dels forniments agrícoles.

La intervenció comprendrà el control de les primeres matèries, la fixació de taxes a l'origen i al consum, l'establiment de contingents de distribució, el racionament del consum, el control de les importacions i exportacions la persecució del frau i la realització, d'operacions per compte del Departament.

Art. 2.º S'entendrà per forniment agrícola tot producte o matèria de naturalesa vegetal, animal o mineral, en estat natural o manufacturat, d'origen nacional o estranger, utilitzable o susceptible d'ésser utilitzat en alguna de les operacions pròpies del procés de la producció agrícola, ramadera o forestal en qualitat d'adob, millorador, reproducció, aliment, medicament o instrument.

El Departament d'Agricultura, per mitjà d'ordres-circulars que seran inserides al «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya», farà públic els productes i matèries considerades com a forniment agrícola i, per tant, subjectes a la seva intervenció.

Art. 3.º La intervenció del Departament d'Agricultura sobre la producció, comerç i consum dels forniments agrícoles serà dirigida pel Delegat de Forniments agrícoles del Departament, el qual disposarà d'un Interventor-delegat al Mercat de Cereals de Barcelona i d'un delegat a cada una de les comarques de Catalunya.

El càrrec de delegat comarcal de la Delegació de Forniments agrícoles és gratuït, però el titular serà indemnitzat de les despeses que el compliment de la seva funció li ocasioni. Els Delegats comarcals seran designats lliurement per l'Ordre del Conseller i revocables en les mateixes condicions.

ARSENIAT DE PLOM EN PASTA

"FULMIT"

DOSIS: 1 KILO PER 100 D'AIGUA

Més mullant i adherent que'l pols

SOFRE CÚPRIC

Per a sulfatar i sofrar en una sola operació, amb sofradora correnta

Venda exclusiva a Sindicats Agrícoles per mitjà de la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya

RUPERT BUSTO
CORNELLA

Serà missió dels Delegats comarcals de la Delegació de Forniments agrícoles vetllar perquè la producció, comerç i consum dels forniments agrícoles en la respectiva comarca es realitzi segons les normes fixades pel Departament.

Els delegats comarcals, un cop publicat llur nomenament al «Diari Oficial», tenen delegada l'autoritat del Conseller per tal d'adoptar tota mena de mesures a fi d'assegurar el compliment de les disposicions del Departament.

El Delegat de Forniments agrícoles del Departament o persona delegada i cada un dels seus delegats comarcals tenen autoritat suficient per inspeccionar qualsevol local comercial i industrial, assabentar-se dels processos de producció en tant que no constitueixin secret, inspeccionar la comptabilitat, exigir la presentació dels comprovants fiscals i requisar les partides que no reuneixin les condicions exigides pel Departament.

Art. 4.º Són únicament autoritzats per a la fabricació i comerç dels forniments agrícoles:

a) Els Sindicats agrícoles, per mitjà de llurs Federacions comarcals i de llur Federació central;

b) Les empreses particulars o col·lectivitzades, degudament matriculades i al corrent de llurs obligacions fiscals amb l'Estat, Generalitat i Municipi.

El Departament d'Agricultura determinarà, per a cada article, la proporció que en la seva producció o comerç, correspon a cada una de les dues categories.

No serà permesa cap operació d'importació i exportació que no hagi estat prèviament autoritzada per la Delegació de Forniments agrícoles del Departament.

Art. 5.º Queda expressament prohibit fer servir qualsevol forniment agrícola com a mitjà d'intercanvi per a l'adquisició d'un altre producte. Igualment queda prohibit l'emmagatzematge de quantitats superiors a les pròpies necessitats, a les persones o empreses no compreses en l'article anterior. Tota partida que es trobi en algun d'aquests dos casos, serà requisada sense dret a indemnització de cap classe, a reserva de les responsabilitats d'ordre judicial a què el fet pogués donar lloc.

Barcelona, 9 de juliol del 1937.

El Conseller d'Agricultura,

Josep Calvet i Móra.

ORDRE

Ordenant que a cada Municipi de Catalunya es constitueixi una Junta Municipal Agrària (art. 6.º del Decret del 16 de juny darrer, publicat al «Diari Oficial» número 169, del dia 18 següent), la composició de la qual s'especifica en el mateix article, els Presidents de cada Ajuntament estaven obligats a convocar, dintre els deu dies següents a la promulgació de l'esmentat Decret, a una reunió, les Organitzacions amb deguda representació, per tal de constituir la Junta.

La importància de la tasca que estan cridades a realitzar les Junes Municipals Agràries i la proximitat de la data en què hauran de començar llurs treballs, es despreuen fàcilment de la competència que se'ls atorga en l'art. 9.º del susdit Decret, a les quals correspon l'aplicació en el terme municipal de llur jurisdicció de les disposicions dictades per la Conselleria d'Agricultura, màxim tenint en compte l'aprovació recent de disposicions de cabdal interès i transcendència per a la vida del camp.

Altrament, és apremiant la constitució de les Junes Municipals Agràries per la raó d'haver estat fixada per al dia 25 del present mes la data per a la renovació de les Junes o Consells Directius dels Sindicats Agrícoles de Catalunya i haver de presidir les eleccions segons disposa la Norma 8.ª del Decret del 16 de juny proppassat, publicat al «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya», núm. 170, del dia 19 següent.

D'acord amb les consideracions prece-dents i atesa l'obligatorietat de donar estricte compliment a les disposicions emanades del Govern de la Generalitat de Catalunya, especialment per part d'organismes o corporacions públiques,

He resolt:

Es concedeix un nou termini de vuit dies, a comptar de la publicació de la present Ordre, per tal que els Ajuntaments que encara no hagin constituït la Junta Municipal Agrària prevista en les disposicions vigents, ho realitzin dintre del nou termini assenyalat fent tramesa immediata de l'acta de constitució al Consell d'Agricultura.

Als Presidents dels Ajuntaments que en el nou termini fixat no hagin tramès a aquesta Conselleria còpia autèntica de l'acta de constitució de la Junta Municipal Agrària o no demostrin que estan en vies de tramitació i no s'ha constituït, encara,

(Segueix a 2.ª plana)

terra lliure

IMPREMTA: Atlàntida, A. G.
Roger de Flor, 5 :: Telèfon, 52636

Tots al costat del Govern de la Generalitat perquè es pugui formar un Exèrcit Regular potent, heroic i disciplinat i una reraguarda austera, activa i sanejada.

REDACCIO I ADMINISTRACIO:
P. de la República, 27 :: Tel. 56285

El nou Govern de la Generalitat

La Unió de Rabassaires i altres Conreadors del Camp de Catalunya està dignament representada dintre del nou Govern de la Generalitat pel nostre company i president Josep Calvet.

Josep Calvet, doncs, torna a la Conselleria d'Agricultura que en l'anterior Govern transitori fou regida, també amb encert, pel nostre company Joaquim Pou.

El nou Govern és de Front Popular i està assistit per tots els sectors antifeixistes.

La nota que, en tramitar-se la crisi, lliüraren els companys Calvet i Padró expressava ben clarament el pensament de la U. R. C. respecte al Govern que havia de constituir-se:

«En la seva consulta amb el President, la representació de la Unió de Rabassaires de Catalunya ha posat especialment de relleu la conveniència de procedir a la constitució d'un Govern que assumeixi d'una manera definitiva i amb la necessària autoritat, totes les responsabilitats dels problemes plantejats actualment al nostre país, en l'ordre financer, industrial i agrícola.

Reconeix la Unió de Rabassaires de Catalunya que les circumstàncies presents obliguen que el nou Govern estigui integrat per representacions d'aquelles organitzacions que inspiren llur actuació en l'anorreament del feixisme i en la creació d'un règim socialment just i tècnicament perfecte. Però la Unió de Rabassaires no pot menys de demanar que el fet de la participació al Govern comporti per part de les organitzacions en ell representades el compromís d'acatar totes les seves directrius i acords i de reprimir enèrgicament, si el cas es produeix, qualsevol intent d'indisciplina que pogués sorgir en el seu si.

Solament d'aquesta manera entén la Unió de Rabassaires de Catalunya que el nou Govern podrà plenament aprofitar les favorables condicions que comença a presentar la nostra reraguarda per tal d'iniciar una tasca de realitzacions concretes que comenci a demostrar l'aspecte constructiu de la nostra Revolució i posi al nostre país en condicions de poder aportar un ajut decisiu a la lluita general que l'Espanya republicana està portant a cap contra el feixisme invasor.

La representació de la Unió de Rabassaires ha expressat al President la confiança que aquella organització té posada en ell per a la resolució de la crisi.»

Demanàvem un Govern netament antifeixista, però amb autoritat i que acatés i fes acatar els seus acords, ja que sense aquestes condicions prèvies no hi ha Govern possible, ni dignament pot continuar.

I creiem, sincerament, que el Govern que s'ha format té la suficient autoritat, i que els seus components respectaran els seus acords i els faran complir inexorablement.

La col·lectivització del mercat del Born

Unes vegades «Solidaridad Obrera» i altres «La Noche», publiquen sovint reportatges escrits per a cantar les excel·lències de la col·lectivització del Mercat de Fruïtes i Verdures (Born). Gairebé sempre aquests reportatges són redactats amb aquell to ditiràmbic descordat que empen els referits periòdics quan es tracta d'inflar les realitzacions de les organitzacions que els controla. I per acabar de donar la nota optimista, dies enrera afirmaven que mai com ara els camperols no

havien pogut vendre llurs productes directament al consumidor.

Això, si no és cinisme, és una facècia de molt mal gust. Abans del 19 de juliol, els pagesos portaven llurs productes a les parades instal·lades pels Sindicats Agrícoles on pertanyien, i els que estaven afiliats a la Unió de Rabassaires es valien de la parades (quatre trams o «marquesines») que tenia la referida organització. Després del 19 de juliol, el Mercat fou «col·lectivitzat» de la forma com han estat «col·lectivitzades» moltes altres coses, i les parades dels Sindicats Agrícoles i de la Unió de Rabassaires foren anul·lades, requisats tots els estris (bàscules, envasos, etc.) que posseïen i els que van protestar de la «col·lectivització» foren «recollits» de casa seva i encara ara no se sap on anaven a parar.

Tantes vegades com la «Soli» i «La Noche» parlen del «pueblo productor» en la qüestió del Mercat del Born sofreixen un lleuger error: confonen l'element productor que intervenia en el Mercat Central de fruites i verdures, o sigui el pagès, amb els que tiraven el carretó i els assentadors. Més clar: i si algú tenia dret a col·lectivitzar l'esmentat Mercat eren els camperols, que són els autèntics productors de les fruites i de les verdures i no pas els que ara el controlen, que no són altra cosa que intermediaris que es lucren —alguns d'ells amb més proporció que abans— de l'esforç del pagès.

Els col·lectivitzadors del Born es queixen que els pagesos no forneixen com ells voldrien l'indicat Mercat. La cosa és molt natural. Si no hagués estat perquè la responsabilitat dels camperols és més afanada que la de més de quatre revolucionaris del 19 de juliol, ja haurien deixat de portar productes al Born. Però això hauria estat en perjudici del proveïment de Barcelona i la ciutat no tenia la culpa de la pruija

(Segueix a 2.ª pàgina)

FA UN ANY!

En aquest 19 de juliol i després d'un any de lluita heroica contra el feixisme mundial, retem el màxim honor als caiguts per la causa antifeixista i saludem puny enlaire tots els combatents del nostre gloriós Exèrcit Regular.

En aquest 19 de juliol, i deprés d'un any d'aprenentatge dolorós, fem vots perquè s'acabin els assaigs i les improvisacions i es vagi a una actuació ferma i decidida en tots els ordres que ens porti a la victòria.

En aquest 19 de juliol i després d'un any de claudicacions de les democràcies europees, esperem un redreçament de tots els governs democràtics davant les exigències brutals i desaprensives del feixisme que no vol dir res més que barbàrie.